



Bölcsességszerető-boldogságkutató filozófiai vizsgálódások Szellemidézés - lélek és életképek: szabad ötletek jegyzéke

Vörös István
A KIDOBOTT TÉVÉ

Na, mi a rák! Hát már maga
az új tévé van kidobva?
Nem az Isten, aki elvesz
neki nemcsak enni kellesz,

nemcsak enni, nemcsak inni,
de egy tyúkkal barátkozni.
Lámcsak jó az ördög, jót ád,

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

persze fehér helyett tarkát,

jó az ördög, nem szégyenli
a jószágot felnégyelni.
Levágja a kedves tyúkot,
a levesből zuzát lopkod.

Itt szaladgál föl és alá,
még a metróra is fölszáll,
eszébe jut, jegyet vizsgál,
ha nincs jegyed, mindig ott áll.

100 forintot dob a földre
elfogadni tilos tőle,
de aki azt észreveszi,
csak lehajol és fölveszi.

Jaj, fölveszik, jaj, fölveszik!
Mint a keselyűt etetik.
Válogat a véletlenben,
bankelnők se teszi szebben.

Ezért aztán, szép új tévé,
nyugodtan lehetsz a másé,
iparkodjál, ne legyen ám
képek szűkében a hazám.

Képből élünk, képet eszünk,
képek mögött az életünk.
A szemétről majd elvisznek,
kerekes kocsira tesznek,

szétszerelnek, összeraknak,
másvilágra nyíló ablak.
Az ég volt a régi tévé,
azt ugyan ma ki is nézné.

Nem érthető felhőformák,
a fiastyúk, a kos és rák.
És a szél a magyarhangja.
Ezért van rég kikapcsolva.

*

Világmindenség
Kozmosz és káosz

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

Természettudományos világkép

Az univerzumról alkotott képünk - teológia, filozófia, fizika

*

Megszállottság

Ha egy országra értjük, soha nem pozitív kifejezés,

Akkor okkupációt, leuraltságot, szuverenitásvesztést jelent.

És ha egy emberről van szó? Akkor lehet pozitív-negatív?

*

Ördögűzés -

akibe belebújt az ördög, azt onnan ki is lehet zavarni,

feltéve, hogy ő nem csinált neki kényelmes védett szállást,

feltéve, hogy ő nem ragaszkodik hozzá:

mint egy munkaalkoholizmusára büszke,

mint egy a vegetáriánusságából bálványt emelő

*

Baj, ha egy népnek hősökre van szüksége,

De még nagyobb, ha ott és akkor nem terem ilyen hős

*

A vallás a nép ópiuma - ravaszul kieszelt mese?

*

Tömegpusztító fegyverek -

Például az atombomba és a kulturális népirtás, genocidium

*

A gagyi kulturális tömegcikkek

A művészet a sokszorosítás korában

*

Szigetvár és Zrínyi kirohanása

Sem feltételes, sem feltétlen kapituláció

*

Urunk színeváltozásának ünnepe

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

És a keresztes hadak győzelme Nándorfehérvárnál

*

Abban az időben Jézus maga mellé vette
Pétert, Jakabot és Jánost,
és egyedül velük fölment egy magas hegyre.
Ott elváltozott előttük.
Ruhája olyan ragyogó fehér lett, hogy
a földön semmiféle kelmefestő nem képes így a ruhát kifehéríteni.
Egyszerre megjelent nekik Illés és Mózes,
És beszélgettek Jézussal.
Péter ekkor ezt mondta Jézusnak:
"Mester! Olyan jó nekünk itt lennünk!
Készítsünk három sátrat:
neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!"
Nem is tudta, mit mond, annyira meg voltak ijedve.
Ekkor felhő árnyékolta be őket, és a felhőből szózat hallatszott:
"Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!"
Mire körülnéztek, már senkit sem láttak, csak Jézust egymagát.
A hegyről lejövet megparancsolta nekik, hogy
ne mondják el senkinek, amit láttak,
amíg az Emberfia fel nem támad a holtak közül.
A parancsot megtartották,
de maguk között megvitatták, hogy
mit jelenthet az, hogy feltámad a holtak közül.
Mk 9,1-9

*

A fától nem látja az erdőt?
Csak ilyen, meg olyan fát lát - de hol van az erdő?

*

Ki és mi előtt nyitott az ajtód és a lelked?
Kit engedsz be az otthonod szentélyébe
És kinek mered teljesen kiönteni a szíved?
Vadidegennek, szakembernek - barátodnak?

*

Az elhallgatás is
lehet olykor a legkegyetlenebb hazugság

*

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

Az a gazdag, akinek elég, amije van.
Jól gazdálkodik, s nem csinál adósságot

*

Örökség - osztályrész és osztzkodás

*

Oldás és kötés
Szerződéskötés és házasságkötés

*

Fájdalomenyhítő, ha szóba öntöd vagy kidalolod,
Vagy egy rokon szívben megértő meghallgatásra találsz

*

Ne nézz vissza - ne nézz hátra
Máskülönben sóbálvánnyá dermedsz!

*

Hogy és hol lehet a legjobban elrejtőzni,
Ha mindenki téged keres és vérdíjat tűztek ki fejedre?

*

A kisebbik rossz választása:
Inkább lőjenek agyon, semmint hogy felakasszanak

*

A vak magyarul úgy is mondható: világtalan
És aki csak néz ki a fejéből, de nem látja a szépet?

*

Rolling Stones: Heart of stone
Kőszív a temetőben és kőszív az emberben

*

Milyen áldás, hogy képesek vagyunk felejteni,
S mekkora kegyelem, ha csak a jóra emlékezünk....

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

*

Mekkora csapás, megátkozottság lenne,
Ha mindent pontosan és biztosan előre látnánk

*

Temessük el a halottat, de ne maradjon jele?

*

Boldog az, ki él titokban jól

*

Juhász Gyula
Szerelem?

Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Elrévedezni némely szavadon,
Mint alkonyég felhőjén, mely ragyog
És rajta túl derengő csillagok.

Én nem tudom, mi ez, de édes ez,
Egy pillantásod hogyha megkeres,
Mint napsugár ha villan a tetőn,
Holott borongón már az este jön.

Én nem tudom, mi ez, de érzem,
Hogy megszépült megint az életem,
Szavaid selyme szíven símogat,
Mint márciusi szél a sírokat!

Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Fájása édes, hadd fájjon, hagyom.
Ha balgaság, ha tévedés, legyen,
Ha szerelem, bocsásd ezt meg nekem!

*

Nehezebb bejutni, mint onnan kiesni
Könnyebb megszerezni, mint megtartani

*

Akik úgy élnek mint az állatok,

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

vagy mint a fogyatékos emberek:
nem nevetnek, legfeljebb vigyorognak - inkább vicsorognak,
vagy - ami még rosszabb - vigyori módon mindenben „nevetnek”

*

Akiknek nem adatik meg, hogy hősök lehessenek,
de ez minden vágyuk,
- ezért pótcselekvős botrányhősködésben élik ki magukat

*

Akik nem akarnak semmit a - fatális - véletlenre bízni,
minden elképzelhető betegség ellen beoltatnák magukat

*

Akik sportot űznek a válogatás nélküli szexből,
s akikkel ezután a nemi úton terjedő betegségek játszadoznak

*

Akik ihlet nélkül üzemszerűen ontják magukból a fércműveket,
akik ahhoz is sugallatra várnak, hogy kiürítsék szemétygyűjtőjüket

*

Igaz és hamis: próféta - misztikus - látnok
Isten üzenetei rejtettek és többféleképpen értelmezhetőek?
Isten már minden lényeges dolgot kinyilatkoztatott,
Már legfeljebb ennek a részletkérdéseiről szólhat nekünk?

*

Csípjete meg - nem álmodom?

*

Jézus ezután elment onnan:
visszavonult Tírusz és Szidon vidékére.
És íme, egy kánaáni asszony, aki arról a vidékről jött,
így kiáltott hozzá:
„Könyörülj rajtam, Uram, Dávid Fia!
A lányomat kegyetlenül gyötri egy démon.”
Ő azonban egy szóval sem válaszolt neki.
A tanítványai odamentek hozzá és kérték:

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

„Küldd el őt, mert csak kiabál utánunk.

" Ekkor így szólt:

„Nem küldtek máshová, csak Izrael házának elveszett juhaihoz."

Az asszony mégis odament, leborult előtte és kérte:

„Uram, segíts rajtam!"

Erre így válaszolt: ,

„Nem való elvenni a gyerekek kenyerét,
és odadobni a kiskutyáknak."

De az asszony csak folytatta:

„Igen, Uram, de a kiskutyák is esznek a morzsákból,
amelyek lehullanak uruk asztaláról."

Erre Jézus így szólt hozzá:

„Asszony, nagy a te hited! Legyen neked, amint akarsz."

És abban az órában meggyógyult a lánya.

*

Hajózni muszáj, élni nem?

*

Makett vagy modell -

Csak az utóbbi a hiteles kicsinyített hasonmás

*

Korbács és mézesmadzag

Akit csak jutalommal és büntetéssel lehet motiválni

*

Imádkozhatsz értem, de nem helyettem

Adhatsz tanácsot, de helyettem nem dönthetsz

Drukkolhatsz nekem, de helyettem nem vizsgálhatsz le

*

Fogas kérdések

Fogához veri a garast

Fogcsikorgatás

Fogat fogért

A fogaddal ászod ki a sírodat

*

A társadalmi elit klubja nem exkluzív kaszt

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

És nem elsősorban irigyelhető kiváltságokkal,
De extra feladatokkal, plusz kötelezettséggel jár

*

Csak akkor végzed jól a dolgod,
Ha a szüleid, tanáraid, a főnököd a hátad mögött állnak?

*

Igaz és hamis illúziók
Hamis illúziókba ringatod magad,
Majd nagyot koppansz és elhallgatsz, vagy üvöltesz

*

Aktív és passzív ige
Elkövető és elszenvedő
Aki megcselekszi és akivel megtörténik
Az akarót repíti a sors, a nem akarót vonszolja

*

Sem istene,
sem papja nem vagyok
Sem magamnak, sem senkinek?

*

Amit Isten adott, azt csak ő veheti el
Nincs jogunk a magzat- és az öngyilkossághoz?!

*

Analógia
Makrokozmosz és mikrokozmosz

*

Nesze semmi - fogd meg jól!

*

Faludy György
ÓDA A MAGYAR NYELVHEZ.

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

Most, hogy szobámban ér az est setétje
te jutsz eszembe, Szent Gellért cselédje
s ajkad, melyről az esti fák alól
először szólt az ének magyarul.
Arcod mongol emléke rég ködös
de titkunk itt e földön még közös
s a te dalod kísér utamra fájón
messze e tájon.

Magyar nyelv! Vándorutamon kísérom
sértett gőgömben értőm és kísértőm
te hangolás barangoló kalandom
te zengő és borongó hang a lanton
bőröm, bérem, bírám borom, míg bírom
és soraimmal sorson túl a síron,
kurjongó kedv, komisz közöny, konok gyász:
mennyei poggyász.

Magyar szó! Múltam és jövődő sorom
Népek közt sorom és mindegyik sorom,
Háza-hazám lovacskám, csengős szánom
és a dal a számon, mit kérnek majd számon
nincs vasvértém, páncélom, mellasom,
de Berzsenyivel zeng a mellkasom
s nem bír le ellenség, rangomba törvén,
sem haditörvény.

Jöhetsz reám méreggel, tőrrel, ékkel,
de én itt állok az ikes igékkel.
Árkon-bokron kergethetsz hét világnak:
a hangutánzó szók utánam szállnak,
mint sustorgó füzesbe font utak
felett alkonykor krugató ludak
s minden szavamban százszor látom orcád,
bús Magyarország.

Kihalt gyökök: tűzeggel súlyos rétek
ahol a fák, mint holt igék kiégtek.
Ős szók: a szemhatárról századok
ködéből még derengő nádasok,
gyepűs vápákon elhullt katonák,
ti bíbicek, bölények, battonyák.
miket vadásztak vén csillyehajókról
s lápos aszókon.

Magas hangok: szöcskék és tücskök rétje,

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

mély hangok: alkony violasötétje,
káromlások veszelytő vadona,
mondatszerkesztés pogány pagonya,
kötőszók: sok-sok illanó fodor,
s hangsúly, te vidám, hangsúly te komor
lelkünk dolmánya, szőttesen, világszép
búzavirágkék.

Múlt T-je: történelmünk varjúszárnya,
karók, keresztek és bitófák árnya.
Melléknevek, gazdag virágbarázdák,
Busák, buják, burjánzók és garázdák,
S ti, mellérendelt, kurta mondatok
mint paprika, ha füzérben vereslőn
lóg az ereszről.

Ragok: szegények szurtos csecsemői,
kapaszkodtok s nem tudtok nagyra nőni.
És E-betűk serege: fekete
mezőn zsellérek koldus menete.
s ti kongó-bongó helyhatározók,
kukoricásban jó irányt hozók,
ban-ben-bim-bam: toronyból messzehangzó
könnyű harangszó.

Jelentőmód. Az aszály mindörökre
ráült a magyar, repedt rögökre.
Magánhanzó illeszkedés! Kaján
törvénykönyvvé Werbőczy gyúrt talán?
Mi vagy? Fülledt ötödfél százada
robotja tört paraszt alázata,
vagy összhangunk, mely bolgogult utakra
messze mutatna?

És főnevek, ti szikarak és szépek
ti birtokos ragokkal úri népek,
országvesztők, önteltek és hitványak
s ti elsikkadt, felőrölt állítmányok,
megölt, vagy messze bujdosó fiak,
Hajnóczyk, Dózsák, meg Károlyiak,
ó jaj nekünk, mi történt ennyi lánggal
és a hazánkkal?

Parasztok nyelve, nem urak latinja
nem grófok rangja, de jobbágyok kínja,
magyar nyelv! fergetegben álló fácska,

12. rész

Írta: Jenő

2009. augusztus 06. csütörtök, 07:21 - Módosítás: 2009. augusztus 06. csütörtök, 07:35

hajlongasz szélcibáltan, megalázva-
s ki fog-e tövised lombbal hajtani?
Arcunkat rejtő Veronika-kendő
és a jövőendő.

Magyar nyelv! Sarjadsz és egy vagy velünk
és forró, mint forrongó szellemünk.
Nem teljesült vágy, de égő ígéret,
Közös jövő és felzengő ítélet,
nem hús palackok tiszta ó-bora,
nem billentyűre járó zongora,
de erjedő mustkönnyeinkben úszó
tárogatószó.

(Párizs, 1940 május)